

Нѣма да бжде излишно ако обѣрнемъ вниманието на нашит читатели върху творенията на господинъ К. Сюжета на неговат Сребърна Камбана не е случаенъ въ свѣтлото му творчество. Още въ романа му Габаритѣ, който съставлява втория томъ н неговитѣ съчинения, е даденъ копнежа на добруджанеца към хубавата му земя. А въ повеститѣ : „По Руманя“ „Георгьовденск приказка“, „Блуждаещи огньове“, помѣстени въ първи томъ н съчиненията му, е даденъ нашиятъ хубавъ народенъ битъ съ неговитѣ повѣрия и правдивъ оптимизъмъ. Тоя битъ е така изнесенъ, че читателтъ бива обаянъ отъ красивото и оригиналното на българина ; бива плененъ отъ здравата философия на трудолюбивия българинъ. И така читателтъ получава здрава опора за бждещето на племето ни. Така че поменатитѣ творения правятъ обяснимъ героизма и идеализма на единъ Желѣзко, който е чедо на единъ народъ за когото : челядѣта, земята и добитъкѣ сж свято нѣщо ; за когото заветитѣ на родолюбиви дѣди и бащи сж скрижали ; за когото живота е даръ, обещанъ да се сложи предъ олтаря на поробена страна.

Нека споменемъ и за успѣха на тия два тома отъ съчиненията на нашиятъ авторъ. Тѣ се посрещнаха единодушно отъ нашата критика като шедеври по стиль, композиция и мотиви. Рѣдко нашата критика е била така единодушна за нѣкой авторъ.

И това е оправдано. Защото г-нъ Кириловъ, работи въ областта на нашата литература повече отъ четвъртъ вѣкъ и е написалъ работи за около 20 тома. Билъ е всѣкога скромень. Държалъ се на страна отъ литературнитѣ лагери и презъ дългото си пребиваване въ провинцията всрѣдъ народа, е наблюдавалъ живота, изучавалъ е племето си и се е въодушевявалъ само отъ едно : да даде полезно и хубаво четиво на народа.

РЕДАКЦИЯТА

на

сп. „Заветѣтъ на героитѣ“